

Όσιος Μακάριος ο Μακρής (+1431)

Η μνήμη του τιμάται στις 8 Ιανουαρίου

Γεννήθηκε περί το 1383 από ευσεβείς κι επιφανείς γονείς στη Θεσσαλονίκη. Διακρινόταν

για την παιδεία του, την αρετή και τη σύνεση του. Είχε το προσωνύμιο Ασπρόφρυς.

Νέος ήλθε στο Άγιον Όρος (1401) κι έγινε μοναχός στη Μονή Βατοπεδίου υπό τον ενάρετο Γέροντα Αρμενόπουλο επί διετία και αργότερα τον ασκητή Δαβίδ και χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέυς. Με τον Δαβίδ πήγε στην Κωνσταντινούπολη, υστέρτα από πρόσκληση του αυτοκράτορα Μανουήλ Β' του Παλαιολόγου. Ο αυτοκράτορας δεν κατάφερε να τους κρατήσει για πολύ κοντά του ως πνευματικούς συμβούλους. Επέστρεψαν στο Άγιον Όρος, όπου ο Δαβίδ ανεπαύθη (+1422).

Αργότερα, ο όσιος Μακάριος πήγε ξανά στην Κωνσταντινούπολη κι έγινε ηγούμενος και ανακαινιστής της σε παρακμή ιεράς μονής Παντοκράτορος. Στάλθηκε από τον αυτοκράτορα Ιωάννη Η' Παλαιολόγο ως αντιπρόσωπος του στη Ρώμη και διακρίθηκε για την άκαμπτη στάση του και το γνήσιο ορθόδοξο φρόνημα (1429). Υπήρξε πρωτοσύγκελλος του πατριάρχη και πνευματικός πατέρας του αυτοκράτορα.

Εκοιμήθη από τη λοιμική ασθένεια της πανώλης στη Χάλκη. Τον λάτρευαν οι πάντες. Ετάφη στη μονή Παντοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως στις 7.1.1431.

"Εγραψε τους βίους των αγίων Ανδρέου αρχιεπισκόπου Κρήτης, Μαξίμου του Κουσοκαλύβη, Δαβίδ του εν Θεσσαλονίκη, λόγο στην ανακομιδή των λειψάνων της αγίας Ευφημίας και άλλους. Επίσης λόγο κατά της «καί εκ του Υιού» έκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος και άλλους, όπου τονίζει τις σοβαρές διαφορές μεταξύ Όρθοδόξων και Λατίνων. Ο όσιος Μακάριος ήταν πιστός ακόλουθος του αυστηρού ήσυχαστικού βίου και αξιώθηκε της θέας του άκτιστου φωτός, κατά τον ανώνυμο βιογράφο του.

Ακολουθία συνέθεσε ο Χ. Μ. Μπούσιας, ή όποια υπάρχει ανέκδοτη στη Μονή Βατοπεδίου.